

РЕШЕНИЕ

№ 40296

гр. София, 03.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 04.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **8187** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на У. Ф., гражданка на П., [дата на раждане], представлявана от адвокат П. И. К. от САК, [населено място], [улица], ет. 1 срещу отказ от 17.07.2025г. за издаване на виза вид „С“ от ЗКС в Генерално консулство на Република България в Д., О., по подадено заявление за издаване на виза с изх. № 25001804 от 23.06.2025 г., за който се твърди, че е издаден при нарушение на законовите изисквания за форма на административните актове, съгласно разпоредбата на чл. 59 от АПК, същият е не мотивиран и поради тази причина подлежи на отмяна поради не спазване на изискуемата от закона форма. Намира, че в оспорения отказ е изложено бланкетно изречение, в което декларативно се сочи, че „...в Ш. информационна система (ШИС) е подаден сигнал с цел отказ за влизане от Н.“. Счита, че това на практика е словесно описание на разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 19 от ЗЧРБ, което е формално и влиза в противоречие с Европейските норми. Основанието за получаване на виза се сочи, че У. Ф. е член на семейството на И. Ш., гражданин на И., заедно с неговата съпруга и искат да прекарат времето от 11.08.2025 до 25.08.2025г. на територията на Република България, като майката ще доведе 6 годишният им син да се срещне със своя баща и семейството да изкара две седмици през лятото в страната на адрес: [населено място], кв. В., ул. 38, №4, за което И. Ш. гражданин на И., [дата на раждане] г, с ЛНЧ [ЕГН], по надлежния ред е изпратил необходимата покана, като осигурява подслон и издръжка за целия й престой в Република България. Заедно със заявлението, са представени необходимите документи за това основание, както и общо изискуемите за всички останали

основания като медицинска застраховка, доказателство за наличието на достатъчно финансови средства нужни за престоя на съпругата в Република България. Не са съгласни, че въпреки направеното възражение не е взето под внимание качеството на член на семейство на гражданин на ЕС. По този начин намира, че са нарушени и права на И. Ш., тъй като се сочи, че той пребивава на валидно законово основание в Република България и има право да бъде за ограничен период от време със своята съпруга и дете.

Счита още, че постановения отказ е в нарушение на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България. Излага доводи за нарушение на чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и чл. 7 от Хартата на основните права. Счита, че У. Ф. не представлява заплаха за националната сигурност и обществения ред, тъй като такива доказателства не са представени. Иска се отмяна на обжалвания отказ.

В съдебно заседание оспорващата, редовно призована не се явява, представлява се от адвокат П. К., според който е налице грубо нарушение на международните правила, а именно на чл. 8 от Европейската конвенция по правата на човека, където е гарантирано правото на семеен живот и съжителство и не допуска актове на администрацията или на която и да е власт да ограничават съвместното живеене на едно семейство. Счита, че не е налице хипотезата на чл.8 т.2 от Европейската конвенция даваща изключение за намеса в семейния живот, а именно когато става въпрос за заплаха на националната сигурност. Претендира направените разноски за държавна такса.

Ответникът, ЗКС на РБ в Генерално консулство на РБ в Д. О., чрез Дирекция“К. отношения“ при МВНР, не се явява, не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление за издаване на виза с № 25001804 от 23.06.2025 г., У. Ф., гражданка на П. е поискала от Посолството на Република България в Д., О., издаване на виза за краткосрочно пребиваване вид „С“.

Към заявлението са приложени: покана от И. Ш., който осигурява подслон и издръжка през престоя ѝ в България на адрес [населено място], кв. В. ул. 38, № 4, договор за наем от 01.04.2025 г., сключен между наемодател и И. Ш., гражданин на И., роден в П., като дадения под наем недвижим имот ще се ползва още от У. Ф. и А. М. А. [дата на раждане], П..

Представен е и легализиран превод на свидетелство за брак. От изисканото от ДАНС становище, с писмо рег. М-10280 от 06.10.2025г. е посочено, че относно съгласувателна процедура по отношение на У. Ф. няма изготвени документи, ДАНС не е изразявала становище.

С оспорения в настоящото производство отказ от 17.07.2025г. за издаване на виза вид „С“ от ЗКЛ, Генерално консулство на Република България в Д., О., по подадено заявление за издаване на виза с изх. № 25001804 от 23.06.2025 е отказано издаване на виза на основание чл. 10, ал. 1, т. 19 ЗЧРБ, като е посочено, че в хода на съгласувателната процедура е установено, че относно заявителя е подаден сигнал в Ш. информационна система за отказ за влизане от Н..

По делото са приети доказателствата, представени с жалбата и от ответника - с административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес и в законоустановения срок, допустима е, разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения

административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният отказ за издаване на виза е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Наредбата), според който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец, съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице.

Отказът е мотивиран с наличието на сигнал в Ш. информационна система (ШИС) за отказ за влизане на заявителя, основание по чл. 10, ал. 1, т. 19 ЗЧРБ, който регламентира, че основание за отказ за издаване на виза или влизане в страната на чужденец е наличието на сигнал в Ш. информационна система за отказ за влизане за заявителя. Основанията за отказ за издаване на виза са регламентирани в чл. 10 ЗЧРБ и чл. 34 НУРИВОВР, като съгласно чл. 10, ал. 1, т. 19 ЗЧРБ отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато е лице, за което е подаден сигнал в Ш. информационна система за отказ за влизане и пребиваване. Във формуляра, приложен по делото е посочено само правното основание за издаването му. Отказът е съставен на формуляр по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим /НУРИВОВР/. Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава консулските длъжностни лица да извършат проверка на декларираните от заявителя данни преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза. Задължително заявлението се изпраща и на Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и В. информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на Правото на ЕС, в случай че е заявено такова по реда на чл. 22 от Визовия кодекс.

Наличието на посочената хипотеза към датата на издаване на отказа обаче не се установява от приетите по делото доказателства. Допълнителни доказателства в подкрепа на посоченото в акта фактическо и правно основание за издаването му не бяха ангажирани от ответника. Поради това следва да се приеме, че постановението на основание чл. 10, ал. 1, т. 19 от ЗЧРБ отказ за издаване на заявената виза е незаконосъобразен.

Позовавайки се на наличието на сигнал в Ш. информационна система за отказ за влизане, административният орган не е обсъдил представените от заявителя документи и не е формирал правни изводи за наличие или липса на основанията, регламентирани в ЗЧРБ за издаване на виза за краткосрочна пребиваване в Република България. Останали са необсъдени ангажираните доказателства за сключен граждански брак, причините, посочени от чужденеца като основание за искането за издаване на виза. Не са извършени необходимите проверки от компетентните служби за достоверност на заявените обстоятелства в хода на изискуемите съгласувателни процедури според чл. чл. 34 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим вр. чл. 9е от ЗЧРБ. Не е изискано и получено съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност", въз основа на което съгласно чл. 34 от Наредбата консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за краткосрочно пребиваване. Действително, при установена забрана за влизане в Ш. пространство спрямо кандидата, съобразно чл. 10, ал. 1, т. 19 от ЗЧРБ, административният орган действа в условията

на обвързана компетентност и следва да постанови отказ, поради което не е дължал изследване на останалите положителни и отрицателни предпоставки за издаване на виза. Но относимите към процесното заявление за издаване на виза факти не са установени в хода на административното производство, което не може да бъде осъществено в настоящото производство от съда с оглед естеството на акта, съответно с оглед характера на административнопроизводствените действия, които следва да бъдат извършени както се посочи, съгласно Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим. Според чл. 33 ал. 1 определените по чл. 31, ал. 2 консулски длъжностни лица, преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза, задължително извършват проверка в автоматизираните информационни фондове за наложени ограничения по Закона за чужденците в Република България и извършват проверка на декларираните данни и представените документи. Според цитирания чл. 34 ал. 1 (Изм. - ДВ, бр. 4 от 2025 г., в сила от 14.01.2025 г.) от Наредбата отказва се издаването на виза за краткосрочно пребиваване, ако е налице едно от основанията, посочени в чл. 32, т. 1 от Визовия кодекс. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра съгласно приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс. Единият екземпляр се връчва на заинтересованото лице, а другият остава в съответното задгранично представителство на Република България, като се прилага към заявлението и приложените към него документи.

Алинея четвърта на чл. 34 от Наредбата е категорична, че във формулярите се посочва основание за отказа, като се вписват мотивите. В случая категорично липсват вписани мотиви.

В този смисъл, не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, което е съществено процесуално нарушение на адм. производствените правила, довело до нарушаване правото на защита на оспорващия. Освен това според чл. 6 ал. 2 от АПК адм. акт е издаден в нарушение на основни принципи на адм. правораздаване, а именно, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Поради изложеното, оспореният отказ следва да бъде отменен, като постановен в нарушение на процесуалните правила и на материалния закон. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да бъде върната на компетентния орган при Посолството на Република България в Д.- ЗКС на РБ в Генерално консулство на РБ в Д. О. за издаване на виза вид „С“ в Република България, след изпълнение на указанията по тълкуването и приложението на закона, дадени с настоящото решение.

С оглед изхода на делото, основателно е искането на оспорващата страна за заплащане на направените по делото разноски за държавна такса.

Воден от горното, Административен съд София- град, I отделение, 4-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на У. Ф., гражданка на П., [дата на раждане], представлявана от адвокат П. И. К. от САК, [населено място], [улица], ет. 1 отказ от 17.07.2025г. за издаване на виза вид „С“ от ЗКС в Генерално консулство на Република България в Д., О., по подадено заявление за издаване на виза с № 25001804 от 23.06.2025 г.,

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган – ЗКС в Генерално консулство на Република България в Д., О. за произнасяне по заявление № 25001804 от 23.06.2025 г., за издаване на виза за краткосрочно пребиваване в Република България подадено от У. Ф., гражданка на П., след изпълнение на указанията по тълкуването и приложението на закона, дадени с настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на У. Ф., гражданка на П., [дата на раждане] , представлявана от адвокат П. И. К. от САК, [населено място], сумата от 10/десет/ лева, представляваща направените по делото разноски за държавна такса. Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ